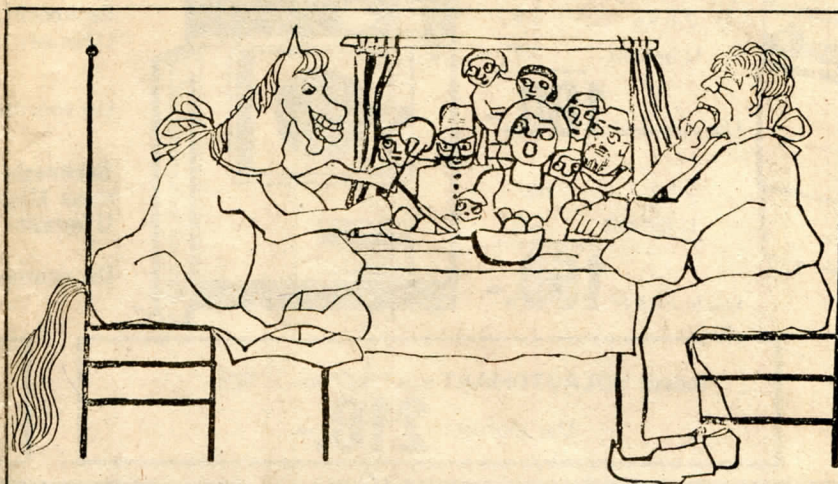

eft
p”

ek, hitparade,
voetbal, Jezus-
spionage, porno,
y of Live, Schö-
James Bond enz.”
maar het resul-
aar zijn, als het
zenders tenmin-

den in nog grote-
en voor „Gronin-
K moest meer
e meer lette op
mogelijk mede-
schillende karak-
- dan op de
a. Zo kwam ze
en van elk zo'n 20
lore, 2. Zweven-
en geëngageerde
ijk uitgangspunt
e charme van de
e afhangt van de
rin ze verteld
e akuele gebruik
er dan ook niet
(zoals in de
age Landen”ge-
extra benadrukt.
gebruik van de
n. Door z'n maat-
'n vertelsituatie
elden. Sprookjes
en als de lezer ze
gaat vertellen op
'n eigen doelein-
hoopt dat haar
gaan werken.
inste in Gronin-
traditie in stand
aanse fantasie-
vaarmee de hele
hemel - worden
t het collectief

DEL DIJKHUIS

De man die altijd met z'n paard aan tafel at

Lang geleden woonde er een man en een vrouw in een klein huisje aan de rand van het bos. De man was houthakker en de vrouw zorgde voor het eten. Op een keer liep de man zoals altijd door het bos om hout te hakken. Toen hij een kwartier had gelopen vond hij eindelijk een goeie boom. Net toen hij z'n bijl uithaalde om de eerste klap te geven riep er een angstig stemmetje: „Niet doen. Niet doen. Hakt u m'n huisje alstublieft niet om.”

De man schrok en stotterde: „Wie roept daar?”

Maar hij zag niets en hij dacht dat het maar verbeelding was. Opnieuw zwaaiende hij zijn bijl voor de eerste slag. „Hak toch alstublieft mijn boom niet om!”

En toen zag hij een klein kabouter-
tje. Hij zakte op z'n knieën van verbazing. Het kabouter-
tje hief smekend z'n handjes omhoog. De houthakker keek het mannetje recht in z'n oogjes en naderde hem heel dicht met z'n gezicht.

„Knijp me eens in m'n wang, want ik kan er echt niet bij dat je echt bent.” Het kabouter-
tje deed wat hem gevraagd werd en kneep venijnig. „Au,” riep de man, en hij wreef over z'n pijnlijke wang. Hij keek nog even hoofdschuddend naar het man-
netje en zei toen: „Nou goed dan, ik zoek wel een andere boom!” En hij stond op om verder te zoeken. Maar het kabouter-
tje riep dankbaar: „Ga

nog niet weg, ik moet je nog wat zeggen.”

„Nou, wat is er dan nog meer?”

En het kabouter-
tje zei: „Omdat je m'n boom niet omgehakt hebt mag je drie wensen doen.” De man deed net alsof hij gelukkig was en ging gauw weg.

Toen hij 's avonds thuis kwam ging hij het huisje binnen. En zoals altijd rook hij weer bonen. Z'n vrouw begroette hem en zei: „Ga maar vast aan tafel.” En ze ging naar de keuken om het eten te halen. De man zie, toen de vrouw binnenkwam: „Waren we maar rijk” En toen hij dat gezegd had lag er meteen een heleboel goud in de hoek. De man en de vrouw stormden er op af en riepen: „Goud! Goud! We zijn rijk!”

Toen gingen ze weer eten. Het eten smaakte lekkerder dan ooit, vond de man. Maar de vrouw was het daar niet mee eens. Ze wilde wel eens wat anders op tafel.

„Ik wou dat we patat met appel-
moes aten,” zei ze.

En meteen stond daar patat met appelmoes.

Toen de ma'n dit zag vond hij het erg stom en hij zei dat hij nog liever met een paard aan tafel zat, want die had tenminste niet altijd van die stomme wensen. En meteen veranderde de vrouw in een paard. En de man at de patat met appelmoes met het paard aan tafel. En als ze niet opgestaan zijn zitten ze er nu nog.